

[Helge Sander]

Vi er bange for, at det er konkurrenceforvriddning. Vi synes, at det måske netop var inden for dette område, vi kunne privatisere, endda privatisere med held, selv om jeg er klar over, at det ikke er noget, man kan gøre fra den ene dag til den anden. Postgiroen har sin specielle opbygning og har selvfølgelig også nogle helt klare fortrin vedrørende den effektive betalingsformidling, som måske gør, at det er vanskeligt. Men jeg synes, det er noget, der er værd at overveje.

Et væsentligt afsnit i ministerens indlæg var om kundebetjeningen på posthusene. Her er det også vores klare fornemmelse, at der er sket betydelige positive fremskridt: udvidede åbningstider, bedre tidspunkter for åbning af posthusene og ligeledes, at postkasserne især i byerne bliver tomt senere. Jeg må sige, at jeg har glædet mig meget over, at lugerne på posthusene nu er åbne lidt mere rationelt, end vi oplevede det for år tilbage. Der var ikke noget, der var mere irriterende end at se, at der var 10 muligheder for at man kunne blive betjent, men at der så kun var åbent ved en 3-4 luger, og at der stod lange køer ud for dem. Her er man i højere grad gået ind på kundernes betingelser, og det synes vi der er god grund til at rose.

Der er selvfølgelig også grund til at rose det overskud, som P & T har kunnet fremvise på det seneste, men samtidig med at vi glæder os over det, må jeg berette, at når man fortæller om denne glædelige tendens ude i de små forsamlingshuse, er der nogle stykker, som siger, at nu må vi ikke glemme betjeningen i yderområderne, og det er måske passende at nævne netop det i denne forbindelse. Det er klart, at hvis man skal være superrationel, er der nogle områder, som vil blive forsømt, og det er vi meget kede af, hvis det bliver gjort i en sådan udstrækning, at vi ikke kan være med til at fremme den decentralisering, som andre forhold inden for sektoren her giver mulighed for. Jeg tænker selvfølgelig på den moderne teknologi.

Vi kan også kun konstatere tilfredshed med P & T-statsvirksomhederne i øvrigt, altså ud over postgiroen så teleinspektionen og Statens Teletjeneste, og arbejdsdelingen inden for telesektoren har vi også fornemmelsen af fungerer tilfredsstillende. Dog må vi endnu en gang sige, at vi undrer os lidt over, at vi stadig væk har en tele i Sønderjylland som sådan en særplaceret foranstaltning i det system, men det er måske noget, der retter sig naturligt hen ad vejen.

Til slut vil vi kun notere med tilfredshed – som kulturministeren gjorde opmærksom på – at hele liberaliseringen inden for teletjenesten er på vej. Vi ser meget gerne, at der sker denne liberalisering, og vi synes, det er fantastisk vigtigt, at man i forbindelse med hardwaren, altså telefonapparater og andre forskellige ting, der skal ind på det danske marked – i og for sig er det ligegyldigt, om det er dansk eller udenlandsk – at man dér får en godkendelse, som er hurtig og mere smidig, end vi hidtil har oplevet det.

Men ellers alt i alt tak til hr. Ole Henriksen, fordi vi fik lov til at kigge nærmere på en af disse positive sider af den offentlige sektor, og tak til kultur- og kommunikationsministeren, ikke mindst i denne forbindelse for et glimrende indlæg, som belyste, hvordan situationen er netop nu.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Det bliver ikke verdens længste indlæg, jeg afleverer i dag. Jeg synes, vi har at gøre med en sag, som er en opmuntring i sin helhed. Vi har at gøre med en sag, som navnlig igennem de sidste 4-5 år har udviklet sig fantastisk positivt, og så er det da muligt, at der i denne udvikling er sket ting, som man sådan set i bakspejlet kunne have gjort anderledes. Jeg er da ikke i tvivl om, at i en organisation med så mange ansatte – som hr. Ole Henriksen var inde på det – kan der godt hist og her være en vis fornemmelse, en vis frustration over den hast, hvormed tingene sker. Men ikke desto mindre tror jeg, at man har gjort det rigtige. Jeg tror, at man fra ledelsens side har lagt de rigtige planer og fastholdt dem til gennemførelse efter de tidshorisonter, der oprindeligt forelå. Det synes jeg man kan konstatere, når man kigger i regeringens rationaliseringsplaner fra februar 1986.

Spørgsmålet står så tilbage, om der er noget at rette undervejs, og jeg vil med spænding se hen til ministerens redegørelse for personalsiden, for jeg ved ikke, om hr. Ole Henriksen og hr. Helge Mortensen har ret i deres kritik. I givet fald er der noget at rette op på. Ingen succes, ej heller den, man har haft i P & T, vil være evigtvarende, hvis ikke hele området er med, hvis ikke de mange tusinde medarbejdere føler, at det er en virksomhed, de kan stå inde for, at det er en arbejdsplads, de er glade for at være på.